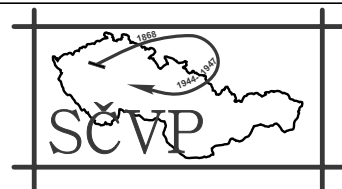

ZPRÁVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

02/2015

Zprávy z Předsednictva Konference o hrdinství volyňských Čechů

V pátek 21. 11. 2014 se v hlavním sále Senátu Parlamentu ČR konala odborná konference na téma „Podíl volyňských Čechů na vzniku a obnově Československa“. Jejím pořadatelem bylo Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel a záštitu nad ní převzal místopředseda Senátu Parlamentu ČR Ing. Zdeněk Škromach. Mezi více než 120 účastníky konference převažovaly delegace všech regionálních organizací SČVP včetně veteránů, kteří za druhé světové války bojovali za obnovu Československa. Lektoři byli specialisté z řad vysokoškolských pedagogů, odborní pracovníci Národního archivu a Národního muzea.

Jednání konference

Krátkými proslovy pozdravili účastníky konference místopředseda Senátu Ing. Zdeněk Škromach, předseda Českého svazu bojovníků za svobodu Ing. Jaroslav Vodička a předseda Společnosti přátel Ludvíka Svobody Ing. Ludvík Engel. Připomněli vlasteneckého ducha volyňských Čechů a ocenili odvahu a snilkovství, jež přivedly krajany do České družiny, a za druhé světové války do Svobodovy armády.

Vlastní jednání konference zahájila úvodním slovem předsedkyně SČVP paní Jaromíra Němcová Ničová. Připomněla, že bez volyňských Čechů by nebylo České družiny, základu československých legií na Rusi, bez nichž by v roce 1918 nevzniklo samostatné Československo. Hovořila i o dlouholetém úsilí volyňských Čechů o návrat z Ruska, krutě postiženého ve 20. století dvěma válkami a častými společenskopolitickými zvraty.

Dopolední jednání konference bylo věnováno stému výročí vzniku České družiny v Rusku a zapojení volyňských Čechů do 1. československého odboje. Prof. Jaroslav Vaculík z Masarykovy univerzity v Brně promluvil o dvou předních osobnostech komunity volyňských Čechů na Rusi, představiteli krajanských spolků JUDr. Václavu Vondrákovi a novináři Věnceslavu Švihovském. Místopředsedkyně SČVP Mgr. Dagmar Martinková z PF UK Praha v příspěvku „Krajanské hnutí v Rusku a Česká družina“ popsala důvody, jež přivedly české krajany na Rusi do řad dobrovolníků České družiny. Bc. Miroslav Cingoš z České zemědělské univerzity Praha se ve svém příspěvku zamyslel nad informovaností vystěhovalců do Ruska z let 1868-1876 o reálných poměrech panujících na Rusi.

Odpolední blok referátů, věnovaný 70. výročí Karpatskoduželské operace a podílu volyňských Čechů na obnově Československa, zahájil Roman Štěr z Národního archivu Praha příspěvkem „Volyňské ženy v československých vojenských jednotkách na východní frontě“, v němž zmínil nejvýznamnější volyňská děvčata a ženy působící ve Svobodově armádě. Profesor Mečislav Borák ze Slezské univerzity Opava seznámil

posluchače v referátu „Politická persekuce Čechů na Ukrajině v době sovětského režimu“ s dosavadními výsledky výzkumu o násilném vystěhování a věznění krajanů v tzv. gulazích. PaedDr. Jaroslav Moravec ve svém příspěvku „Dopad událostí let 1939 - 1945 (1947) na rodiny volyňských Čechů“ analyzoval možnosti fungování rodin volyňských krajanů v podmínkách sovětské anexe západní Volyně, následné německé okupace a všeobecné nacionální války na Ukrajině. Připomněl i oběti, jež rodiny volyňských Čechů přinesly v rámci boje za obnovu Československé republiky.

Doplňkem k jednání byla dvě vystoupení, týkající se výskytu písemných pramenů a hmotné dokumentace k historii volyňských Čechů a možností jejich studia. PhDr. Lenka Kločková z Národního archivu Praha informovala o archivních fondech s volyňskou tematikou, PhDr. Stanislav Slavík z Národního muzea Praha hovořil o současném stavu sbírky volyňských Čechů deponované v tomto muzeu.

Jednání konference doprovodil několika vstupní pěvecký sbor Gentleman Singers s repertoárem klasické české hudby, písní čs. legionářů i melodií krajanů z Volyně. Atmosféru jednání umocňoval pocit přátelské sounáležitosti krajanské pospolitosti, daný hlubokými příbuzenskými vztahy i místní příslušností krajanů k obcím na Volyni.

Jednání konference ocenilo podíl volyňských Čechů na prvním i druhém československém zahraničním odboji. Před sto lety, v roce 1914, představitelé volyňských Čechů zakládali Českou družinu. Přihlásilo se do ní nejméně 244 volyňských krajanů. Byli prvními ze zhruba 1.600 dobrovolníků, kteří se zbraní v ruce bojovali v československých vojenských jednotkách na Rusi proti Německu a Rakousko-Uhersku za samostatný československý stát. O třicet let později, na jaře 1944, na dvanáct tisíc volyňských Čechů, včetně zhruba šesti set žen (čtvrtina veškeré české populace na Ukrajině), vstoupilo do československé zahraniční jednotky v Sovětském svazu s cílem přispět k obnově Československé republiky. Na podzim téhož roku prošli krvavou lázní Karpatskoduželské operace, a v prvních květnových dnech roku 1945, po těžkých bojích u Liptovského Mikuláše, v horách Velké Fatry a při osvobození Ostravy, je zastihl konec války na střední Moravě.

Lidské i materiální oběti volyňské české komunity jsou v prvním odboji srovnatelné, a v druhém v odboji dokonce výrazně větší než je tomu u většinové české populace. Je ovšem zarážející, že do školních osnov učiva českých dějin nejsou osudy volyňských Čechů zařazeny vůbec a ve sdělovacích prostředcích občas připomínány spíše jako určitá kuriozita, případně přívěšek, moderních českých dějin.

Poděkování za vytvoření důstojného prostředí pro jednání konference patří Senátu Parlamentu České republiky, osobně jeho

místopředsedovi Ing. Zdeňku Škromachovi, pořadatelům za výběr odborných témat i kultivovanou atmosféru vytvořenou doprovodným kulturním programem.

Vydařená konference zavazuje volyňské Čechy v roce 2015 vzpomenout všech, kteří se před sedmdesáti lety zasloužili o obnovu československé státnosti. Kéž by něco z ducha obětavosti, solidarity, odvahy, chcete-li vlastenectví, jež volyňští Češi projevili před sto (respektive sedmdesáti) lety, proniklo do dnešní české poněkud zakyslé společnosti, poznamenané mnohdy sobectvím a bezohlednou honbou za mamonem.

Jaroslav Moravec

Z plánu SČVP na rok 2015 Plánovaný zájezd na Volyň

Organizační komise SČVP plánuje uspořádat první týden v červenci 2015 autobusový zájezd na Volyň. Ubytování a polopenze bude zajištěna v hotelu ve městě Dubno. Počítáme s paprskovými výlety do města Luck, Č. Malín, Rovno, Počajev a větší prohlídku města Lvov, kde jsme 3 roky nebyli. Počítáme s 1 dnem k návštěvě známých a rodišť svých příbuzných.

Cena zájezdu bude vykalkulována dle současných cen. Orientační předběžná cena bude asi 6.000,-Kč za osobu.

Pokud budete mít zájem, (abychom věděli počet účastníků) můžete telefonovat nebo napsat na tuto adresu: Ing. Miroslav Nerad, Na Struze 431/7, 779 00 Olomouc, nebo: miroslav.nerad@seznam.cz

Zájemci se mohou informovat a přihlásit na tel. 775 098 503;

Za organizační komisi Miroslav Nerad

**Plán zasedání Předsednictva a
Celostátního výboru SČVP 1. pol. 2015**
Předsednictvo - 25. 2. 2015,
Celostátní výbor - 25. 3. 2015,
Předsednictvo - 27. 5. 2015 red.

Vzpomínky z Volyně 100 let čs. legii Deset mužů z rodiny Klichů v České družině (Čtvrtá rota)

Mikuláš Klich

Nejstarší z jaltských bratrů, děti Jana Kliča, Mikuláš, se po zranění v bitvě u Zborova léčil v nemocnici v Kyjevě a k pluku se vrátil 4. září 1917. V 7. rotě už nebyli jeho bratři ani jejich kamarád a velitel V. Kašpar. Mikuláš na jeho žádost převedli do 6. roty 2. čs. střeleckého pluku, ve které sloužil od r. 1916 jeho bratr Petr.

V říjnu byl Mikuláš vyznamenán Svatojiřským křížem 4. stupně za bitvu u Zborova. Při odchodu vojsk z Ukrajiny onemocněl zápalom plic a byl nucen zůstat u příbuzných v Čudnově u Žitomiru. Když se pluk 12. 4. 1918 přesouval k Penze, Mikuláše Kliča jako nepřítomného vyškrtli ze seznamu 2. čs. pluku. Tuto zprávu potvrdil písemně v r. 1922 Václav Matoušek, bývalý velitel čtyř transportní roty 2. střeleckého pluku.

Mikuláš potom odjel na jih a pracoval v Soči jako zahradník. Tam se později seznámil se svou budoucí ženou Tatjánou, Litevkou. Snažil se o vystěhování z Ruska do ČSR, kde již žili někteří z jeho bratrů, ale bylo to těžké. Po dlouhých trampotách byl v roce 1921 s manželkou evakuován československou misí Josefa Girsy z Moskvy do ČSR, jako zemědělský dělník a bývalý rakouský zajatec. Jinak by ho z Ruska v té době nepustili.

Když M. Klich přijel do ČSR, nejprve pracoval jako zahradník u paní Tiché, dcery spisovatelky Vikové-Kunětické, v Libočanech nedaleko Žatce, a potom byl zahradníkem v zahradě Ruského gymnázia v Moravské Třebové. V r. 1924, podle zákona 462/1919, mu byl přiznán status legionáře č. 61885. Se zřetelem ke koeficientu to znamenalo pět let (od září 1916 do dubna 1918). Informaci o Mikulášově vojenské službě potvrdil jako svědek generál Jan Syrový, který pracoval na Ministerstvu obrany. Nějaký čas žil Mikuláš s manželkou u svého strýce Václava Klicha, Otakarova a Jaroslavova otce, který se přestěhoval ze žitomířské Olšanky do Kelekutu na Slovensku, na hranici s Maďarskem. Po pohraničním konfliktu s Maďarskem se Klichovi museli odstěhovat. Potom žil Mikuláš u bratra Vladimíra, který mu poskytl bydlení. Mikuláš měl dvě děti. Zemřel v roce 1963.

5. pokr. - *Alexandra a Dina Muratovovi,*
překlad M. Žáková

Osud jednoho vojáka

Byla jich celá řada – mužů, kteří museli do 1. i 2. světové války a patřili do příbuzenstva Postlovy rodiny z Okolku na Volyni. A šest se jich už nikdy domů nevrátilo, ačkoliv se přece ČLOVĚK NERODÍ PRO VÁLKU...

Dnes bych se ráda zmínila o svém strýci Evženu Chladovi, bratrance mé maminky. E. Chlad si koncem 20. let 20. století odbyval vojenskou prezenční službu u pohraničnicků na Dálném Východě. Tam se rozhodl, že zůstane v armádě natrvalo. Různými dislokacemi se dostal do Charkova. Tam se oženil s krásnou ruskou dívkou Valjou. V roce 1941 měli již tři potomky – tři kloučky.

Po 22. červnu roku 1941 musel i Čech E. Chlad, voják z povolání, do války, ačkoli jinak se v té době mobilizace Čechů netýkala.

Hitler díky svému nečekanému úderu věřil v bleskovou válku, chtěl do čtrnácti dnů dobýt Moskvu. Jeho armáda skutečně postupovala „bleskově“ a „bleskový“ byl i ústup Rudé armády. Po jedné bitvě daleko za Charkovem zůstal na bitevním poli i E. Chlad. Byl raněn nebo mrtev? Zdálo se, že je mrtev, protože nic nevnímá.

Pod příkrovem noční tmy se plížil patnáctiletý ukrajinský chlapec a zkoumal, zda nenajde ještě živého raněného krasnoarmějce. Narazil na vojáka napůl zasypaného zemí, kterého zřejmě odhodila vlna při výbuchu dělostřeleckého granátu. Nehybný voják nejevil známky života, ale byl teplý a srdce mu tlouklo. Přestože to byl velký, silný mužský, slabému hošíkovi se ho podařilo neuvěřitelně úsilím ze země vytáhnout a dovlekl k lesu. Tam čekal jeho děda. Společnými silami dopravili vojáka do lesní chaloupky a začali o „svého“ krasnoarmějce pečovat. Děda věděl, že voják je „kontuzený“ (utrpěl šok a zhmožděninu), proto nevzdával boj o jeho záchranu.

Evžen Chlad konečně otevřel oči a začal vnímat, že leží na peci v nuzné chatrči, ale nemohl pohnout ani rukou, ani nohou a nemohl promluvit. Plynuly týdny a měsíce. Nevzdávali se ani zachránci, ani E. Chlad, až se funkce postupně začaly obnovovat.

Když byl voják dostatečně silný, poděkoval svým zachráncům a v civilních starých hadrech se vydal na cestu. Fronta již byla daleko na východě, proto zvolil cestu zpět do Charkova. Když dorazil domů, zjistil, že v jejich bytě se usadil německý důstojník. Statečná Valja se rozhodla svého muže ukrýt. Úkryt byl neuvěřitelně primitivní. Roh místnosti za skříní „naštorc“ a štokrle.

„Proseděl jsem tam na tom štokrleti sedm měsíců jen s vědrem na potřebu,“ vzpomínal později strýc.

„A čím vás v tom lese léčil ten děda?“ zeptala jsem se.

„Nevím, nějakými „trávami“, které jsem musel pít a kterými mě natírali, masírovali a dělali z nich kompresy (obklady)“ řekl strýc.

Když byl Charkov v r. 1943 osvobozen od fašistů a E. Chlad vystoupil ze svého úkrytu, dozvěděl se, že o osvobození Charkova se velice zasloužili i Svobodovi vojáci. Přihlásil se tedy k jednotce. (Ostatně měl asi veliké štěstí, protože by mu orgány jistě „přišli“ nejméně pasivitu, i to, že měl vyhledat nebo založit odbojovou jednotku.) Nakonec se k Čs. jednotce dobrovolně přihlásila i jeho žena Valja. Působila tam jako zdravotnice v lazaretu až do konce války. Tak se tedy volyňský Čech Evžen Chlad stal svobodovcem. Oba manželé skončili svou bojovou cestu v květnu 1945 v Praze a tam již zůstali.

Záhy za nimi přivezli do Prahy i jejich tři syny, kteří i s jinými dětmi svobodovců putovali za frontou s tzv. dětským domovem. Tam se také učili, takže kluci už uměli dobře česky a mohli nastoupit do české školy.

V letech 1946-47 působil E. Chlad v hodnosti štábního kapitána jako styčný důstojník při reemigraci Čechů z Volyně. Na zasloužený odpočinek odešel v hodnosti generálporučíka.

Důchodu si však moc neužil. Jeho organismus za to, čemu byl léta vystaven (včetně nadměrného kouření), mu to vrátil v nečekaných úderech. Přestože jeho velké a obětavé srdce překonalo šest infarktů a mozkovou mrtvici (po ní se již nevrátil do skutečného života), při sedmém infarktu ho zradilo... *Tamara Halasová*

Ze zahraničí

Pane Sazeček!

Do Nového roku želim Vám, vašim spolupracovníkům a Předsednictvu SČVP dobrého zdravíčka, rodinného štastia, porozumenia, úspechov vo Vašej veľmi potrebnej spoločenskej a politickej práci. Srdečne ďakujem za „ZPRAVODAJ“, ktorý prečítam a posielam ďalej tým naším členom, ktorí sa problematikou presídlenia a repatriácie zaoberajú. Každý to chváli a vytykajú mne, že čosi podobne nerobí náš Koordinačný výbor. Začali sme, ale bola veľmi drahá distribúcia, preto vydávame len občasník, ak sú naliehavé problémy.

Mám k Vám prosbu. Pred rokom prihlásil sa mi jeden pán z Ukrajiny z rajónu Zdolbunov, ktorý ma kontakt s Obecným úradom dediny v Česku. Obyvatelia obce z Ukrajiny, kde žili Volyňaci a ich potomkovia v Česku sa stretávajú, spolupracujú.

V tom čase som bol po operácii srdca a nemohol som s nim kontaktovať. Teraz by sa mi to hodilo, ale nemám jeho adresu ani meno. Vy ste v roku 2014 v Zpravodaji o tom písali, ale ja všetky čísla posielam ďalej. Možno máte poznačené? Bol by som rád ak by ste mi poslali meilom ten článok zo Zpravodaja.

K výročiu podpísania Dohody o našom a vašom presídlení sme taký kontakt chceme urobiť aj my cez projekt EU.

Srdečne Vás zdraví Štefan Kruško, tajomník KVR

Zprávy z našich regionů Patriot Volkova navždy odešel

Evžen Jirkovský se narodil před 86 lety ve známé české obci na Volyni, ve Volkově. Velice rád připomínal dobu jeho předků, když hlavním důvodem odchodu z Čech na Ukrajinu byla tehdejší bída a hlavně nesvoboda. Na dalekou Volyni přicházeli z Čech většinou lidé zaměřeni na zemědělství. Často připomínal jejich počáteční namáhavou a těžkou dřinu, která pro ně byla každodenní, od rána do večera! Rodina Jirkovských ve Volkově vlastnila mimo hospodářství i mlýn.

Také vyprávěl o svém dědovi, který byl přímým účastníkem v první světové válce. Muži i hoši z Volkova z rodin Jirkovských se také ve druhé světové válce účastnili tvrdých bojů na Dukle i při osvobození Československé republiky.

Po reemigraci v roce 1947 se rodina Jirkovských usazuje v novém domově v obci Mradice na Žatecku. Jejich soukromé hospodaření z důvodů kolektivizace dlouho netrvalo. V založeném místním Jednotném zemědělském družstvu se stal otec Evžena ekonomem. Evžen, jeho syn, byl zaměstnaný v nově založené Strojní traktorové stanici, kde s traktorem prováděl veškeré zemědělské práce.

V roce 1954 se Evžen oženil s Evženií Vávrovou, s kterou si zakládá rodinu. Postupně se jim narodil syn Miroslav a dcery Hana a Ludmila. V tom roce změnil zaměstnání a stal se osobním řidičem ředitele Ústředního kontrolního ústavu zemědělského v Žatci. Pouze v letech 1957 a 1958 byl civilním řidičem vojenského autobusu, který vozil na vojenské letiště piloty tryskových stíhaček. Poté pokračuje na předešlém místě. V Čechách a na Moravě snad není silnice, po které by Jirkovský nejezdil.

Při služebních cestách, v době co měl ředitel jednání, se Evžen zajímá, zvláště ve Velkých Žernosekách u vinařů, o způsob pěstování vína, jeho ošetřování a zpracovávání. Již před 40 lety si založil v Žatci na vlastní zahradě vinici o 12 terasách a vystavěl k tomu patřičný sklípek. Tím se stal expertem pro všechny budoucí okolní vinaře. S mimořádnou ochotou rozdával své zkušenosti získané v tomto oboru. Každoroční sklizeň vinných hroznů na jeho vinici se současně stala i velkou událostí celé jeho rodiny. S mimořádnou ochotou vítal každého na své vinici a vždy nabízel své červené nebo bílé víno.

Se svou ženou se pravidelně zúčastňovali každoročního setkání rodáků z Volkova v Lounech. V kruhu své rodiny také nedávno

oslavili manželé Jirkovských 60. výročí jejich společného života. O panu Jirkovském bych toho mohl napsat daleko víc, protože jsme se znali více než 60 let. Navíc jsme byli dlouholetými spolupracovníky v jednom podniku.

Čest jeho památce, bývalý vedoucí Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského Brno, pobočka Žatec. Václav Nesvadba

POZVÁNKA

POZVÁNKA pro region Brno, výbor regionu Brno srdečně zve všechny své členy a jejich přátele na jarní setkání, které se uskuteční 20. března 2015 od 13 hodin v salonku vinárny AMFORA, Dukelská č. 8, Brno - Husovice.

Cesta do vinárny AMFORA: od hlavního nádraží tramvají č.4 směr Maloměřice nebo Obřany, na osmé zastávce Tomkovo náměstí vystoupit. Vrátit se přes křižovatku cca 50 m, vpravo je parkoviště uvedené vinárny. Tramvaj jede cca 15 min, intervaly 5 min.

Jan Pavlica

Informace pro všechny členy

Společnost Ludvíka Svobody z.s. Přípravná skupina pro založení „Klubu potomků příslušníků čs. zahraniční armády“.

Vážení přátelé, obracíme se na Vás jako na potomky – děti, vnuky, příbuzné – příslušníků československé armády v zahraničí, kteří v jejich řadách v druhé světové válce bojovali za osvobození naší vlasti od německých okupantů. Bojovali na různých frontách druhé světové války, tam kde je osud zanesl, na zemi i ve vzduchu. Osud vlasti jim nebyl lhostejný ani po válce. I v míru se snažili, aby nebylo zapomenut kolik obětí si vyžádala válka, jaké utrpení přinesla civilnímu obyvatelstvu, aby nebylo zapomenuto na odkaz, který nám zanechali a který společně slibovala, že naplní.

Společnost Ludvíka Svobody byla založena před 10 lety. Smyslem její činnosti je, aby statečnost a oběti našich bojovníků za naši republiku nezapadly v zapomnění, abychom na ně byli hrdí, abychom jim byli vděční za to, čím se zapsali do našich dějin. Jejich láska k vlasti a neústupnost zlu by měly být vzorem občanského postoje.

V současnosti se memoárová literatura znovu nevydává, výsledky bádání vojenských historických ústavů jsou málo dostupné. Za dobu svého trvání uspořádala Společnost Ludvíka Svobody řadu konferencí k tématům boje čs. armády v zahraničí. Jsou hojně navštěvované, protože pozvání historici přibližují přítomným události po důkladném studiu a se znalostí dříve nedostupných archivních materiálů. Veřejnost oslovuje SLS i nástroji, které jsou v dnešní době běžně používané a blízké zejména mladým.

Za dobu našeho působení byla námi vytvořena internetová výstava „Čs. ženy bojující v zahraničních vojenských jednotkách“ (www.zeny-bojujici.cz), následoval projekt multimediálního „Průvodce Karpatsko-dukelskou operací“ (www.dukla1944.com). Pro tento rok máme připravenou další internetovou výstavu, a to o účasti naší zahraniční armády ve druhé světové válce „Bojovali za Československo“ (www.bojovali-za-ceskoslovensko.cz), která je cílena na pedagogy a studenty středních škol.

Je mnoho témat, které bychom chtěli připomenout, aby se nestávaly pouze záležitostí spekulativních výkladů. Chceme aby měla veřejnost více ověřených informací a lidé si sami mohli udělat názor. Je řada aktivit, které bychom chtěli podpořit, aby důležité historické události našeho boje za svobodu nebyly zapomenuty, nebo aby nebyly úmyslně, či z neznalosti zatlačovány do zapomnění. Takovou je například Ostravsko-opavská operace, ve které se československé tankové a letecké jednotky vyznamenaly. Občané Ostravska a Opavska prožili ničivou hrůznost a brutalitu války jako na žádném jiném území České republiky. Kdo to dnes v naší společnosti ví?

Ti, kteří zažili válku stárnou, ubývá jich. Proto se obracíme na Vás. Proto, Vy přátelé, přijďte mezi nás a pomozte nám. Naši rodiče či příbuzní byli dobří přátelé, ale my se mnohdy osobně neznáme. Chtěli bychom se navzájem seznámit a popovídat si, poradit se. Nezveme Vás na spolkovou činnost, na zasedání na schůzích. Potřebujeme spolupracovníky, kteří by se podíleli na realizaci projektů.

Někteří z potomků se už do činnosti, týkající se jejich rodičů a prarodičů, kteří byli v čs. vojenských jednotkách zapojili. Tak např. Olga Štěpánová - Markovičová nedávno vydala knihu o svém otci „Medaile za ztraceného boha“, Polda Vojtěchovský uspořádal loni v Žatci výstavu o čs. jednotce, Beruna Kopolodová a Oliver Malina - Morgenstern připravují filmový dokument „Bojovníci od Sokolova“, na kterém se podílejí i sourozenci Petrasovi. Miroslav Klusák

je hlavním koordinátorem multimediálního projektu Karpatsko-dukelská operace, na textu s ním spolupracuje Roman Štěr.

Tito se pravidelně zúčastňují konferencí pořádaných SLS a setkání v Hrozatině, zúčastnili se vloni i zájezdu na Duklu, kde se vzpomínalo 70. výročí Karpatsko-dukelské operace. Návštěva míst, kde naši rodiče a další naši vojáci bojovali a v neposlední řadě setkávání s žijícími spolubojovníky a pamětníky rodičů, je opravdu velkým zážitkem.

Věříme, že by se s Vaším přičiněním mohl podařit projekt s cílem vytvořit medailonky účastníků zahraničních vojenských jednotek z Vaší rodiny. Máme zájem o vaše vzpomínky na vaše blízké - na účastníky bojů, fotografie...

Tyto osobní medailonky by připomínaly osudy jednotlivců - jeho či její cestu do armády a dále bojovou cestu a tím by mohly významně přispět k vytvoření pravdivého obrazu o zahraniční armádě. Kdo jiný, než my, rodinní příslušníci veteránů, bychom měli vzpomínky na ně nejen uchovávat, ale i předávat dál.

Zveme Vás na naší první společnou pracovní schůzku ve čtvrtek 5. března 2015 ve 14 hodin do sídla Československé obce legionářské v hotelu Legie, (4. patro), Sokolská 33, Praha 2.

Uvítali bychom, kdybyste nám do 15. února 2015 sdělili, zda

1. máte zájem se scházet,
2. zda přijдете na první schůzku,
3. zda nemáte možnost se scházet, ale máte zájem se jinou formou podílet na činnosti Klubu potomků (možná, že i Vy sami v tomto něco děláte a jenom o tom ostatní zatím neví)
4. vůbec nemáte zájem, či možnost se na této činnosti podílet.

Vaše náměty budou velmi vítané. Seznam kontaktů na potomky, který máme není zdaleka úplný, máte-li spojení na další, sdělte je prosím nám a zašleme, prosím, ji/jemu naše pozvání na první schůzku. Odpovědi prosím pošlete na adresu: nina.petrasova@seznam.cz nebo Nina Petrasová, Arabská 569/8, Praha 6 - Vokovice, nebo SMS +420 604 918 451.

Na setkání s Vámi se těší členové přípravné skupiny Klubu potomků příslušníků čs. zahraniční armády: za SLS: v.r. Zoe Klusáková-Svobodová, Ludvík Engel, Miroslav Klusák a sympatizující SLS: v.r. Beruna Kopolodová a Nina Petrasová

Plán schůzí regionu Litoměřice

12. ledna	- výborová schůze
6. února	- 2. Reprezentační ples
9. února	- výborová schůze
9. března	- výborová schůze
14. března	- VÝROČNÍ ČLENSKÁ SCHŮZE
13. dubna	- výborová schůze
8. května	- kladení věnců na místním hřbitově a u památníku Richard
11. května	- výborová schůze
8. června	- výborová schůze
červenec	- srpen se schůze nekonají
7. září	- výborová schůze
26. září	- POSVÍCENSKÉ SETKÁNÍ
12. října	- výborová schůze
9. listopadu	- výborová schůze
6. prosince	- MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA
14. prosince	- výborová schůze za reg. Daniela Zelenková

Akce regionu Žatec – Podbořany v roce 2015

V sobotu 28. března 2015 se od 11 hodin koná členská schůze regionu v restauraci „Chrámu chmele a piva“ u orloje naproti Chmelářskému muzeu. Příspěvek na občerstvení činí 100 Kč. Srdečně zveme všechny naše členy. Výbor regionu.

V neděli 17. května 2015 společně s ČSBS uskutečníme zájezd na Tereziňskou trznu. Odjezd v 8 hodin ze Žatce. Doprava zdarma.

V sobotu 13. června 2015 se zúčastníme pietní vzpomínky a doprovodných akcí k 73. výročí vyhlazení Lidic. Odjezd v 7.30 hodin ze Žatce. Doprava a vstupy do muzea a galerie zdarma.

Zájemci se přihlásí v kanceláři ČSBS a ČsOL v Žatci, Lva Tolstého 969 osobně nebo telefonicky na č. 415 710 734 vždy v pondělí od 10 do 12 hodin.

Kromě výše uvedených akcí se zúčastníme vzpomínkových akcí k 70. výročí osvobození, které budou pořádat městské a obecní úřady regionu.

Za region Olga Nepivodová

Prodej knih s volyňskou tematikou

J. Fojtík: Zapomenutý boj – 120Kč /život ve 30. a 40. letech na Volyňi s články z Hlasu Volyně a Krajanských listů/

J. Ornst: Malá Zubovština – 120Kč / Česká kolonie u Černobyly/
 J. Hofman: Volyňští Češi v I. a II. odboji - 200Kč
 J. Hofman: Češi na Ukrajině v době holokaustu s mapou - 190Kč
 Sborník textů z konference k 65. výročí návratu do vlasti – 60Kč
 Vytesán v žule, odlita z bronzu – pomníky v Rovně a v Žatci k 60. výročí návratu – 50Kč

Literaturu je možno zakoupit nebo objednat za cenu výtisku + poštovné /ve výši 50 – 100Kč/, písemně nebo telefonicky na adrese: SČVP region Žatec, Lva Tolstého 969, 438 01 Žatec, tel. 415 710 734 v pondělí od 10 do 12 hodin; nebo na adrese: Josef Holec, Dukelská 1964, 438 01 Žatec, tel. 415 711 614. *Za region Olga Nepivodová*

Společenská rubrika

Naši jubilanti

reg. Brno: V únoru oslavili: 94 let Emilie Urbanová z Novostavců, nyní Svitavy; 85 let Mgr. Stanislava Kounková z Budky Hubinské, nyní Pohořelice a 83 let Ing. Miroslav Němec z Lublinu, nyní Brno. *Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a životní pohodu. Za region*

Jan Pavlica

reg. Cheb: V lednu oslavila 75 let Anna Crhonková z Kostopole, nyní v Aši. V únoru oslaví 80 let Josef Janatka z Novosilek, nyní v Chebu. *Pevně zdraví a pohodu do dalších let jménem krajanů z Chebska přeje*

Libuše Pancířová

Naše milá vedoucí regionu Ludmila Mácová se v únoru dožívá 90 let. Od založení SVČP se velmi obětavě starala o chod organizace a my ji za to chceme upřímně poděkovat a hlavně jí popřát štěstí a zdraví a „mnoha ljeta“.

Krajané regionu Cheb

reg. Chomutov: V únoru oslaví 60 let Ing. Valerij Kulacký z Českého Boratína, nyní Chomutov; 83 let Emil Nedbálek z Dlouhého Pole, bytem Droužkovice; 83 let Věra Opatrná z Plosky, bytem Železný Brod; 81 let Josef Řepík z Českého Malína, bytem Praha; 87 let Slávěna Tvrdá ze Zavidova, bytem Vrskmaň a 86 let Jiřina Vinšová z Rovna bytem Chomutov. *Jubilantům hodně štěstí a zdraví do dalších let přeje*

Jiřina Kačerová

reg. Karlovy Vary: v únoru oslaví 80 let Tamara Ederová ze Šepetovky, bytem K. Vary. *Pevně zdraví a spokojenost do dalších let přeje za region*

Helena Horáková

reg. Litoměřice: V únoru oslaví 65 let Miloslava Tůmová-Vojtěchová z Mírohoště, bytem Bohušovice n.O.; 65 let Olga Řídelová z Bocánovky, bytem Litoměřice; 86 let Pavla Melničáková z Volkovy, bytem Dobkovic; 87 let Helena Šimová z Hušče, bytem Trnovany a 92 let Věra Suchopárová ze Straklova, bytem Roudnice n.L. *Všem jubilantům srdečně přeje pevné zdraví a spokojenost*

Daniela Zelenková, jednatelka

reg. Moravskoslezský: V únoru oslaví 65 let Mgr. Vlasta Fialová, bytem Opava; 75 let Ladislav Hirš ze Šestákovy, bytem Stachovice; 84 let Blažej Bolf ze Starojické Lhoty, bytem Hukovice; 85 let Antonín Kunášek z Ozeran, bytem Zátor; 86 let Ludmila Vacková z Ulbárova, bytem Fulnek; 89 let Helena Esterkesová z Ledochovky, bytem Nový Jičín a 92 let Slávka Gajdošíková ze Slavuty, bytem Kokory. *Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu. Za region*

Zdenka Novotná předs., Marie Seitlová - taj.

reg. Olomouc: V únoru oslaví 75 let pan Václav Šplíchal z Kurdybaně, nyní Březce u Štěpánova. *Jubilantovi blahopřejeme a do příštích let přejeme hodně zdraví, štěstí a životní pohodu. Za region*

Ing. Miroslav Neraď předseda

reg. Praha: V únoru oslaví 92 let Ing. Příbyl Václav z Kyjeva, nyní Praha; 85 let Pavlína Medunová z Hulče, nyní Kladno a 50 let Mgr. Stanislav Gabriel z Malé Zubovštiny, nyní Josefov. *Hodně zdraví a pohody do dalších let přeje všem jubilantům za pražský region*

Ing. Ludvík Engel - předseda

reg. Šumperk: V únoru oslaví 87 let Viktor Hnízdil z Knerut, nyní Šumperk; 86 let Antonie Doležalová Nováková ze Zborova, nyní Pardubice a 86 let Vladimír Sůva z Terešova, nyní Dolní Studénky. *Všem jubilantům přejeme hodně zdraví a spokojenost v celém roce 2015.*

Jiřina Žáková

reg. Žatec: V únoru oslaví 91 let Miroslav Bernart z Teremna, nyní Volevčice; 86 let Irena Hanušová z Omelanštiny nyní Žatec; 65 let Božena Hodalová z Mory ČR, nyní Praha; 81 let Josef Lešák z Novin Českých, nyní Louny; 84 let Jiřina Lukešová z Volkova, nyní Strkovic; 81 let Jiřina Pešková z Hrušvice, nyní Žatec; 84 let Ludmila Rampasová z Kvasilova, nyní Staňkovice; 86 let Marie Ryšavá z Kupičova, nyní Žatec; 75 let Nina Trofimčuková z Lipin, nyní Staňkovice; 80 let Jiřina Bránišová z Vrby, nyní Očihov; 90 let Olga Černohorská z Podcurkova, nyní Jablonec n/Nisou; 86 let Antonín Lněniček ze Sofievky, nyní Nepomyšl a 80 let Miroslava Sybková ze Sofievky, nyní Kryry. *Všem jubilantům k jejich narozeninám hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let přeje za region,*

Slávka Černá

reg. Frýdlant: V lednu oslavili 91 let Marie Blimlová z Ozeran, nyní Liberec a 85 let Vladimír Stříbrný z Volkova, nyní Frýdlant. *Těmto našim členům přeji hodně zdravíčka a pohody! Miloš Šimek*

Naše řady opustili

V předvánočním týdnu 2014 zemřel ve věku 86 let pan Bohuslav Ludvík z Bakovců, nyní Úštěk.

Jan Opočenský

Naše řady opustila ve věku nedožitých 80 let Eliška Veselá - Kotlářová z Malého Března, rodačka z Vojetína. Pokud mohla, tak se účastnila všech našich setkání a byla opravdu veselá i dobrosrdečná „Volyňáčka,“. Čest její památce.

Miloš Šimek

Dne 13. 1. 2015 zemřela po krátké nemoci ve věku 90 let paní Antonie Kechrtová původem z Malína Českého, bytem Nový Malín.

Za rodinu dcera Věra a synové Rostislav a Antonín

reg. Žatec: Dne 13. 1. 2015 zemřel ve věku 90 let major v.v. Josef Kovář z Romanova, bytem Třemošná.

Za rodinu Luboš Les

Dne 30. 12. 2014 umřel p. Jirkovský, manžel naší členky paní Evženie Jirkovské ze Žatce.

Se zpožděním oznamujeme, že 1. 8. 2014 ve věku 83 let, umřela Melanie Junková, rozená Efenberková, pocházela z Hulče, naposledy bytem Soběchleby.

Paní Hejdová a Fořtová oznamují přátelům a známým, že dne 16. 11. 2014 ve věku 96 let, umřela jejich maminka Marie Menclová Husáková. Pocházela z Jezírka, naposledy bytem v Žatci.

Dne 4. 12. 2014 ve věku 84 let umřela Evženie Kodejšková Kloboučnicková. Pocházela z Jezírka, naposledy bytem v Podbořanech. Dne 18.12.2014 ve věku 87 let, umřel Rostislav Jeníček. Pocházel ze Zdobice, naposledy bytem Žatec.

Upřímnou soustrast pozůstalým za region Slávka Černá

Příspěvky na tisk

reg. Praha: Nislava Lubertová, Praha 200Kč; Vladimír Jeníček, Žinkovy 150Kč; Marie Saveláková, Krupka 200Kč; Vladislava Váľková, Ústí n/Labem 200Kč; Jan Toušek, Uhlířské Janovice 300Kč; Jaroslav Marek, Kuřivody 200Kč; Irena Vaníčková, Nymburk 100Kč; JUDr.Václav Mastný, Praha 100Kč; Vladimír Kekrt, Praha 300Kč; manž. Kolářovi, Praha 200Kč; Jiřina Janatová, Roztoky u Prahy 300Kč; Anna Müllerová, Praha 100Kč; Ing. Tomáš Lešner, Řež 200Kč; Vlasta Hrabáková, Praha 200Kč.

reg. Cheb: Marie Čampulová, Černošín 600Kč; Emilie Tenglerová, Těšov 200Kč.

reg. Uničov: Josef Vohralík, Unčovice 200Kč; Hana Košáková, Medlov 200Kč.

reg. Moravskoslezský: Vilém Jersák, Hodoňovice 500Kč.

reg. Litoměřice: Jaroslav Vyletal, Ústí n/Labem 200Kč; Věra Suchoárová, Roudnice n/L 500Kč; Renata Hyngarová, Ústí n/L 250Kč.

reg. Žatec+ Podbořany: Jaroslav Šulc, Podbořany 200Kč; Vladimír a Vlasta Trnkovi, Lipno 200Kč; Dagmar Maršíková, Žatec 200Kč; Olga Berková, Žatec 200Kč; Jiřina Hejdová, Žatec 100Kč; Marie Sikolová, Louny 100Kč; Mgr. Venuše Svobodová, Louny 100Kč; Ing. Stanislav Kloboučnick, Žatec 300Kč; Josef Kovář, Třemošná u Plzně, 200Kč; Naděžda Brůhová, Staňkovice 200Kč.

region zahraničí: Jarmila Šťastná Berlín zaslala na úhradu členského a tisk 2.000Kč. *Všem dárcům srdečně děkujeme M. Nečasová*

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československé obchodní banky a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkujeme!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádáné rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasíláte do konce každého měsíce na adr.: Lubomír Sazeček, Rovná 252/6, 415 01 Teplice, nebo e-mailovou adresu: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zásilek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnvos.cz, Stránky SČVP: www.scvp.eu, **Toto číslo vyšlo 07. 02. 2015**